

NEW YORK

در هفته های گذشته مهم ترین رخداد سیاسی جهان را می توان نشست سال ۲۰۱۴ مجمع عمومی سازمان ملل دانست که در آن سران کشور های عضو این سازمان ایراد سخنرانی می کنند . رییس جمهور روحانی نیز از این قاعده مستثنی نبوده و برای دومین بار به نیویورک سفر کرد و در آنجا به سخنرانی پرداخت. اتفاقاتی قبل و بعد سخنرانی ایشان خوراک خبرگزاری های زیادی گشته و نقل مجلس تحلیل گران بسیاری شده است. همچنین در این دوره دو اتفاق قابل تامل دیگر نیز رخ داد که یکی سخنان دیوید کامرون، نخست وزیر بریتانیا و دیگری کریستینا فرناندز، رییس جمهور آرژانتین بود. از همین رو این شماره از گفتمان حق را به ویژه نامه سفر رییس جمهور به نیویورک اختصاص می دهیم.

آن بزرگوار دیده از جهان فرو بسته، در طول چهل سال حکومتش در لس ، در سال ۲۰۰۹ با او ، اولی بار در سازمان ملل حاضر شد. تمام وقت ۱۵ دقیقه ای خود را وقف حرکت به سمت تریبون نمود و ۹۰ دقیقه نیز سخنرانی کرد. موت وفی معمر قذافی در این سخنرانی منشور حقوق بشر را منشور ترور خواند و آن را به سمت هیئت ریسه پرتاب کرد و گفت : سازمان ملل سازمانی تروریستی است، که به دست تروریست های حق وتو دار اداره می شود. روحش شاد و یادش گرامی

تریبون روحانی

در مجمع سالانه سازمان ملل متحد، دکتر روحانی در سخنرانی خود ابتدا به وجود عدم ثبات در همسایگان شرقی و غربی کشورمان اشاره نمود و به حصار یاد آوری کرد که در این منطقه پر آشوب، ایران کشوری امن و با ثبات باقی مانده است. وی تروریست های خاورمیانه را مزدورانی چند ملیتی خواند و هدف این گروه ها را ایجاد بی ثباتی و اسلام هراسی و فراهم کردن شرایط دخالت مجدد بیگانگان در منطقه دانست.

جناب رییس جمهور با بیان این موضوع که امروز تروریسم جهانی شده، و از نیویورک تا موصل و در شرق و غرب عالم در جریان است، به موضوعی که مدت هاست توجه همگان را جلب کرده اشاره کردند. موضوع حضور شهروندان غربی در خلافت خود خوانده داعشی، موضوعی که بلایای زیادی را گریبان گیر غرب خواهد کرد. دکتر روحانی بار دیگر به لزوم اتحاد در برابر افراط تاکید کرد و افزود افراطیون با هم متحد شده و ما کماکان با یکدیگر اختلاف نظر داریم.

وی افراطی گری را جهانی خواند و یادآور شد که تنها مردم منطقه ما با افراط درگیر نبوده و این موضوع فرا منطقه ایست و حاصل اشتباهات کشور های دیگر بوده و تاوان آن را ملت های خاورمیانه می دهند.

ایشان با فرزند استعمار و نژاد پرستی دیروز خواندن افراط در منطقه، توپ را در زمین استعمار گران پیر از جمله انگلیسی ها انداختند که در همین مجمع نخست وزیرش، ایرانیان را به جنگ طلبی و تروریسم متهم نمود.

وی با اشاره به موضوع گفتگوی تمدن ها که از سوی رییس جمهور اسبق ایران، در همین مجمع مطرح شده بود گفت : به یاد داشته باشیم که ایران، روزی همه را به گفتگو دعوت کرد که هنوز جنایت ۱۱ سپتامبر، رخ نداده بود و روزی به جهان عاری از خشونت و افراطی گری خواند، که هنوز خشونت های اخیر ظهور نکرده بود.

شاید سال گذشته، تعداد اندکی، آتش شعله ور شده کنونی را پیش بینی می کردند. اما امروز خشونت و افراطی گری بدون مهار، خود را به صورت یک تهدید قطعی جهانی، نمایان ساخته است.

ایشان با اشاره به موضوع کشتار بی رحمانه مردم غزه ، این کشتار را حاصل کمبود همکاری و هماهنگی میان دولت های منطقه دانست.

اندکی تامل
 بله با اندکی تامل می بینیم که بعضی از ناقدان مسائل سیاسی که این روز ها از هر زمینی می رویند دست به نقدهایی می برند که جلوه حمایت طلبی و روشن فکری دارد.
 این دسته از افراد که به وسیله سایت ها به دنبال حاشیه سازی هستند در متن نقد ها، خود را زبان مردم می دانند و همیشه مردم گروهی هم عقیده با آنان و مخالفان گروه هایی متهم و کم فهم معرفی می شوند. در مسئله سفر رئیس جمهور به نیویورک نظرات را اینگونه بیان میکنند که: مردم از دیدار ها و مذاکرات سیاستمداران فرانسه و انگلیس با رئیس جمهور رضایت دارند و نتایج به دست آمده را مطلوب است.
 یک سؤال مطرح می شود که این افراد چگونه با این سرعت با اکثریت و عموم مردم در تماس هستند که با این لحن از جانب مردم حرف می زنند؟
 این گونه سخنان، به منظور مردمی نشان دادن نظرات شخصی حربه ای قدیمی و شناخته شده است که اکنون برای تفرقه افکنی به کار می رود و باز هم تامل....

ادامه صفحه بعد

در میان سخنان دکتر روحانی عزیز موضوعی که نظر هر شنونده‌ای را جلب میکرد افراط و افراط بود.

جالب است که بدانید از سال گذشته که دولت تدبیر و امید با رویکردی فراجناحی پا به عرصه‌ی ریاست جمهوری گذاشت به طور عجیبی همه موضوعات مهم جهانی به افراط مربوط شد.

این موضوع میتواند خوش شانس باشد و همچنین میتواند حساب شده و دقیق باشد که صد البته با شناختی که از رییس جمهور روحانی داریم بیشتر حساب شده به نظر می آید. و امیدواریم که ریاست محترم جمهور در تمامی رفتارهای دیپلماتیک خویش همواره حساب شده و دقیق رفتار نمایند.

موضوع دیگری که سخنان ریاست دولت کشورمان را تحت الشعاع قرار داده بود سخنان بچگانه‌ی دیوید کامرون بود. او که ایران را کاملا به باد توهین گرفت باعث شد پیش بینی‌ها برای سخنان روحانی بالا بگیرد.

جدای از همه این پیش بینی‌ها از نظر بنده اگر دکتر روحانی در سخنانش به طور مستقیم جواب اظهارات نخست وزیر جزیره انگلستان را میداد، اینگونه برداشت می شد که با توجه به دیدار بی سابقه آن دو با یکدیگر قرار برای دعوی زرگری گذاشته شده که بواسطه آن رضایت منتقدین را در کشور هایشان جلب شود؛ که اینطور نشد و مشخص گردید که اظهارات کامرون همگی خود خواسته و سیاست اصلی دولتش بوده است.

با این وجود دکتر روحانی که خود حقوقدان و تحصیل کرده در انگلستان است با زیرکی هر چه تمام تر به نقد انگلستان و سیاست‌های استکبارانه اش پرداخت به نحوی که وی ترورست منطقه را امروز حاصل استعمار دیروز خواند که کشور انگلستان معروفترین و قدیمی ترین استعمارگر جهان بوده است. با این حال رییس مجلس شورای اسلامی در جمع ایثارگران هشت سال دفاع مقدس خطر داعش را دامن گیر غرب دانست و افزود: آن‌ها خطر داعش را احساس کرده اند و باید با آن مقابله کنند و نمی توانند این مبارزه را به عنوان امتیاز به ما بفروشند.

سخنان رییس مجلس را میتوان اینگونه برداشت کرد که آن‌ها بیشتر از ما در معرض خطر داعش اند که این میتواند به دلیل غربی‌های ۵ حاضر در این گروهک باشد. ولی آیا واقعا ما کمتر از آنها در خطریم؟

بی شک پاسخ منفی خواهد بود. با وجود قدرت نظامی ایران اما کماکان خطر افراط ما را نیز تهدید می کند. اما تنها ما نیستیم که وظیفه مقابله با جریانات تروریستی را داریم، در ثانی در هر صورتی این موضوع تا وقتی که ایران وارد ائتلافی مشترک نشود موضوعی داخلیست و کامرون حق ورود به این موضوع را نداشت چه برسد به اظهار نظر و وظیفه تعیین سیاست ایران در قبال داعش بر عهده سیاست گذاران نظام اسلامی می باشد و ثالثا هیچ شخصی در جهان حق ندارد مردم ایران را که مردمی مظلوم در طول تاریخ بوده اند و در تاریخ ۲ قرن اخیرش آغاز گر هیچ جنگی نبوده است را تروریست بخواند.

امیدواریم رییس محترم جمهور، در مقابل بی احترامی‌ها ساکت ننشسته و با کلید تدبیر این مسائل را برطرف نمایند.

اساسا ما در این مقاله قصد گشت و گذار در حال هوای دیدار نسبتا تاریخی روحانی و کامرون را داریم.

دیدار حساس؛ بگذریم از اینکه در دیدار روحانی چه گذشت که بعضی‌ها گفتند این دیدار باعث لغو تحریم‌ها علیه ایران شد. بگذریم از این که چه شد که کامرون در عرفی غیر دیپلماتیک و در حضور یک مقام بالاتر از نخست وزیر پای دیگر انداخت و بعضی گفتند این در زبان دیپلماتیک بی احترامی محسوب می شود و عده‌ای دیگر گفتند خب دکتر ظریف هم جواب کامرون را با زبان بدن داد که علاوه بر انداختن پا روی پا، دست به سینه محکم نشست که معنی می داد: دوست ندارم به چیزی که با عقایدم در تضاد باشد گوش دهم، تمامش کن!

از این هم بگذریم که این دیدار چه مقدار از یخ روابط ایران و انگلیس را آب کرد و یا اساسا با این دیدار آبی از انگلیس به سود ایران گرم شده است یا نه؛ و اینکه روحانی با نگاه باز شدن دروازه‌های اقتصاد به استقبال کامرون رفت اما کامرون با خیال دخالت بی جا در ایران قدم به میدان نهاد!

از قلم فرسایی من باب نشست به اصطلاح تاریخی کامرون که بگذریم سخنان سخیف او بعد از این نشست در صحن سازمان ملل بود که آدم را مجبور می کند که افسار قلمش را به سمت و سوی نقد این هرزه گویی‌ها ببرد.

کامرون گفت: ایران باید فرصت داشته باشد تا نشان دهد می تواند بخشی از راه حل منطقه باشد و نه بخشی از مشکل. صبح امروز من با رییس جمهور روحانی دیدار کردم، ما اختلاف نظرهای شدید داریم ایران از گروه‌های تروریستی حمایت می کند، برنامه‌ی هسته‌ای اش، رفتارش با مردمش، همه‌ی این‌ها باید تغییر کند. با این حال رهبران ایران می توانند برای نابودی تهدید داعش کمک کنند.

سخنان کامرون در بردارنده‌ی تناقضات شدید است. این که ایران حامی تروریست است یا راه حل مبارزه با آن؟! شاید او هنوز داعش را تروریست نمی داند! البته باید توجه داشت که اصولا خط کش غرب برای شناسایی تروریست مجموعه عواملی است که امنیت اسرائیل را تهدید کند نه چیز دیگری و بر همین مبنا طبق گفته‌ی سرکردگان داعش که می گویند ما کاری به کار اسرائیل نداریم، داعش تروریست نیست .

جالب است که کامرون تنها برای نابودی تهدید داعش کمک می خواهد نه نابودی خود داعش! توجه کنید که این اظهارات ناشی از خوی پلید انگلیسی هاست. باید گفت که حتما روحانی امتیازی به کامرون نداده که کامرون را چنین برافروخته است .

آنچه واضح و مبرهن است سابقه‌ی بد انگلیس در ایران است. تاریخ ایران نشان دهنده‌ی ظلم انگلیس بر ملت ایران بوده است به هر رو باید توجه داشت که کامرون هم فرزند همین خانواده‌ی شوم است.

ادامه مطلب، تریبون روحانی

ایشان همچنین تحمیل تحریم‌های ناعادلانه علیه ایران را استباهی راهبردی دانست و خاطر نشان کرد: ما در یک سال گذشته، به شفاف‌ترین گفت‌وگوها، برای اعتمادسازی در موضوع هسته‌ای ایران دست زده‌ایم؛ و نه در اثر تهدید و تحریم که بر مبنای اراده ملت خود، مذاکره جدی و صادقانه را در دستور کار قرار داده‌ایم زیرا بر این باوریم که موضوع هسته‌ای، یک راه‌حل بیشتر ندارد و آن فقط مذاکره است و اگر برخی در تخیل خویش، به راه‌های دیگری می‌اندیشند، سخت در اشتباه اند و هرگونه تأخیر در حصول توافق نهایی، تنها هزینه‌ها را بالا می‌برد و این هزینه‌ها نه فقط بر ما، که بر اقتصاد و تجارت طرف مقابل و بر توسعه و امنیت منطقه‌ای تحمیل می‌شود و هیچ‌کس نباید در این حقیقت تردیدی داشته باشد که مصالحه و توافق با ایران، به نفع همگان است، بخصوص کشورهای منطقه است. ((ایشان با ابراز امیدواری نسبت به مذاکرات ایرن و گروه ۳+۳ در ماه‌های اخیر اعلام کرد)) ایران به گواهی همه ناظران بین‌المللی، با صداقت و اقتدار به تعهدات خویش عمل کرده است. اگر چه طرف مقابل، با برخی اظهارات و اقدامات، به تردید در عزم و واقع‌بینی خویش دامن زده است. امیدواریم مذاکرات جاری در فرصت کوتاه باقیمانده، به توافق نهایی بینجامد.

در پایان ایشان بار دیگر همچون دولت گذشته بر حقوق حقه ملت ایران تاکید کرده و انتخاباتشان در انتخابات سال گذشته با شعار تدبیر و امید را توسط مردم، نشان دهنده عزم مردم برای تعامل با جهان دانست و خاطر نشان کرد فرصت بدست آمده همیشگی نخواهد بود.

کاریکاتور

هفته‌نامه کفتمان حق

صاحب امتیاز: یار
مدیر مسئول: حامد ملکی
سر دبیر: عباس فیض آبادی
شورای سیاست گذاری: علی امامی، حسین تبریزیان، محمد حسن صادقیور
همکاران این شماره: سید محمد جواد بعفرنیا
حامد قهرمانی، حامد ملی، عباس فیض آبادی